

mende Samling kunne faa en Lønningslov. Det taler alting for, og jeg kan, hvad dette Punkt angaar, godt slutte mig til den Tanke, der blev fremsat af det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) og nu ogsaa blev gjort gældende af den ærede Ordfører, nemlig at man gav den kommende Lønningslov en vis tilbagevirkende Kraft. Det kunde jeg saa udmærket godt slutte mig til.

Jeg har for Resten en tredie Grund, hvorfor jeg ikke kan stemme for det foreliggende Ændringsforslag, og det er den, at de Jernbanefolk, der have de mindste Lønninger, slet ikke komme i Betragtning, de skulle slet ingenting have. Det forekommer mig noget mærkeligt, at de ærede Forslagsstillere rent have glemt at tage de lavest lønnede Jernbanefolk med, og jeg synes, at naar man vil gøre Ret og Skel, skulde man netop begynde ved den lave Ende, der, hvor Lønningerne ere lavest. Der er absolut Trangen størst. Jeg tænker der navnlig paa Depotarbejderne, og jeg tror, at det vilde have været rigtigt, at de vare blevne tagne med; for det er dem, der ere daarlignst stillede og have de sletteste Lønninger, der er ingen Tvivl om, at der er ogsaa Trangen størst. Det er de Grunde, der have bevirket, at jeg ikke kan stemme for det foreliggende Forslag.

Jeg kunde have Lyst til at berøre et af de Spørgsmaal, som ere diskuteret meget her i disse Dage, nemlig det store Spørgsmaal om Høfder ved Vestkysten, Spørgsmaalet om Sikringen af Vestkysten, særlig ved Høfder. Nu vide jo alle, at dette er et meget vanskeligt Spørgsmaal, saa vanskeligt, at Meningerne her i Tinget ere saa vidt forskellige, at udenforstaaende, der ikke have særligt Kendskab til Forholdene derovre, ikke ville kunne blive klare over, hvad der er rigtigt, og hvad der ikke er rigtigt. Men nu i Gaar hørte vi....

Første Viceformand (Anders Nielsen): Ændringsforslaget angaaende Høfderne er taget tilbage.

Rasmus Hansen: Saa maa det maa-ske ikke omtales — jeg beder da undskyldte. Saa skal jeg dermed slutte.

Ovesen: Jeg finder Anledning til at gøre nogle ganske korte Bemærkninger til de Udtalelser, der i Dag kom fra det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen), da der ellers let kunde opstaa en meget

stor Misforstaaelse. Hvad han sagde om Skrivelser i Aviserne og den Slags Ting, skal jeg slet ikke røre ved. Det er noget, som ikke særlig indvirker paa mig, og jeg tror heller ikke paa Finansudvalget eller Medlemmerne.

Det ærede Medlem omtalte den Dæmning, som jeg i mit forrige Foredrag talte om at sætte fra Borkland og langs med Markerne og Engene gennem Bork Bjerge ad den Vej ud i Syd der, hvor Bjergene ere brudte igennem for at sikre de Landbrugere, som have Enge ude i Nebel Gest og Sønder Bork Mark, idet man derved vilde kunne værgede dem mod Oversvømmelser. Det ærede Medlem fik lavet denne Dæmning, som ingen vil bestride kan sættes baade let og billigt, om til noget ganske mærkeligt, som let kunde afføde Misforstaaelser, og saa vidt jeg skønner, var dette ogsaa Tilfældet. Endogsaa den ærede Ordfører nikkede tilsyneladende bifaldende, og deri tror jeg at kunne se et Bevis paa, at ogsaa Ordføreren har misforstaaet det, og det samme har maaske været Tilfældet for mange andre Medlemmers Vedkommende. Thi det ærede Medlem talte om at dæmme op for Havet! Ja, bevares! For at dæmme af for Havet skal man først have Klitterne flyttede. Ellers er det ingen Nytte til. Nej, vi ville dæmme af for Fjorden, for at Fjordvandet ikke skal staa op i det gamle Udløb. Det ved det ærede Medlem lige saa godt. Det er de andre Bjerge, dem, der gaa langs om med Fjordarmen, det er dem, vi ville dæmme af. Det kunde aldrig falde mig ind at dæmme af ude ved Havet. Der ere vi sikre nok. At sætte Diger der er der ingen Mening i. Men en saadan Misforstaaelse volder let stor Forvirring, og des mere da det ærede Medlem sætter det i Forbindelse med den Dæmning, der sattes i 1891, den Gang vi fik det nuværende Udløb, da Entreprenør Gregers Kirk havde dette Arbejde i Entreprise. Der gjorde det ærede Medlem en Sammenligning mellem den Dæmning, jeg har omtalt, og den, som Gregers Kirk satte. Men den Dæmning der ude i det gamle Løb var en Dæmning for Havet, og at det brød igennem, havde vistnok sin Aarsag i, at han fik det Arbejde udført for sent om Efteraaret, saaledes at den ikke var fuldt færdig, da Højdene og Efteraarstormene kom. Derfor blev Dæmningen brudt igennem, og han maatte til at begynde igen næste Foraar. Men at sammenligne de to Dæmninger er noget, som det ærede Medlem